

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 8. októbra 2013*

„Prístup k dokumentom — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkajúce sa prvého povolenia na uvádzanie účinnej látky glyfozát na trh — Čiastočné zamietnutie prístupu — Riziko poškodenia obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby — Článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 — Prevažujúci verejný záujem — Nariadenie (ES) č. 1367/2006 — Článok 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006 — Smernica 91/414/EHS“

Vo veci T-545/11,

Stichting Greenpeace Nederland, so sídlom v Amsterdame (Holandsko),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), so sídlom v Bruseli (Belgicko),

v zastúpení: B. Kloostra a A. van den Biesen, advokáti,

žalobcovia,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne P. Oliver, P. Ondrůšek a C. ten Dam, neskôr P. Oliver, P. Ondrůšek a C. Zadra, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie z 10. augusta 2011 zamietajúceho prístup k zväzku 4 návrhu hodnotiacej správy, ktorý vypracovala Spolková republika Nemecko ako spravodajský členský štát, týkajúcej sa účinnej látky glyfozát na základe smernice Rady 91/414/EHS z 15. júla 1991 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh (Ú. v. ES L 230, s. 1; Mim. vyd. 03/011, s. 332),

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predseda komory N. J. Forwood, sudcovia F. Dehousse a J. Schwarcz (spravodajca),

tajomník: N. Rosner, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 26. februára 2013,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyne Stichting Greenpeace Nederland a Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) požiadali 20. decembra 2010 o prístup k viacerým dokumentom týkajúcim sa prvého povolenia na uvádzanie účinnej látky glyfozát na trh, ktoré bolo vydané na základe smernice Rady 91/414/EHS z 15. júla 1991 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh (Ú. v. ES L 230, s. 1; Mim. vyd. 03/011, s. 332). Žiadosť sa zakladala na nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) a nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 264, s. 13).
- 2 Požadovanými dokumentmi boli:
 - kópia návrhu hodnotiacej správy vypracovaného spravodajským členským štátom, Spolkovou republikou Nemecko, pred prvým zápisom glyfozátu do prílohy I smernice 91/414 (ďalej len „návrh správy“),
 - úplný zoznam všetkých testov, ktoré predložili žiadatelia o zápis glyfozátu do prílohy I smernice 91/414, o ktorom sa rozhodlo na základe smernice Komisie 2001/99/ES z 20. novembra 2001, ktorou sa mení a dopĺňa príloha I k smernici Rady 91/414, aby zahŕňala najmä glyfozát (Ú. v. ES L 304, s. 14; Mim. vyd. 03/034, s. 182),
 - úplná a pôvodná dokumentácia testov, ktorú poskytli žiadatelia o zápis glyfozátu do prílohy I smernice 91/414 v roku 2001, a to v rozsahu, v akom sa týka testov dlhodobej toxicity, testov mutagenity, karcinogenity, neurotoxicity a štúdií reprodukcie.
- 3 Listom z 20. januára 2011 Európska komisia vyzvala žalobkyne, aby sa na účely získania prístupu k požadovaným dokumentom obrátili na nemecké orgány.
- 4 Listom zo 7. februára 2011 žalobkyne podali na základe článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 opakovanú žiadosť o prístup k dokumentom.
- 5 Generálny tajomník Komisie po tom, čo požiadal nemecké orgány o predchádzajúci súhlas v súlade s článkom 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001, listom zo 6. mája 2011 povolil prístup k návrhu správy s výnimkou jeho zväzku 4 (ďalej len „sporný dokument“), ktorý uvedené orgány odmietli sprístupniť a ktorý obsahoval úplný zoznam všetkých testov, ktoré poskytli žiadatelia o prvý zápis glyfozátu do prílohy I smernice 91/414. Generálny tajomník Komisie informoval žalobkyne, že Komisia nedisponuje úplnou a pôvodnou dokumentáciou týchto testov, ktorá jej nebola nikdy predložená. Uvedený generálny tajomník tiež vysvetlil, že čo sa týka sprístupnenia sporného dokumentu, konzultácia s nemeckými orgánmi doposiaľ nebola ukončená a rozhodnutie by sa malo prijať až potom.
- 6 Rozhodnutím z 10. augusta 2011 generálny tajomník Komisie zamietol prístup k spornému dokumentu, pričom vychádzal zo zamietnutia, o ktorom rozhodla Spolková republika Nemecko (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).
- 7 V napadnutom rozhodnutí generálny tajomník Komisie uviedol dôvody, pre ktoré sa Spolková republika Nemecko bránila sprístupneniu sporného dokumentu na základe výnimky uvedenej v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001, konkrétne ochranu obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby. Spolková republika Nemecko totiž zastáva názor, že sporný dokument

obsahuje dôverné informácie týkajúce sa práv duševného vlastníctva žiadateľov o zápis glyfozátu do prílohy I smernice 91/414, a to podrobné chemické zloženie účinnej látky, ktorú vyrába každý zo žiadateľov o zápis, podrobné informácie o procese, akým každý zo žiadateľov o zápis vyrába látku, informácie o nečistotách, zloženie hotových výrobkov a zmluvné vzťahy medzi jednotlivými žiadateľmi o zápis.

- 8 Generálny tajomník Komisie poznamenal, že nemecké orgány vyhlásili, že podľa ich názoru neexistuje prevažujúci verejný záujem, ako je stanovený v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, ktorý by odôvodňoval sprístupnenie sporného dokumentu, a následne preskúmal, či by bolo možné sa na taký verejný záujem odvolávať na základe nariadenia č. 1367/2006. Uviedol, že článok 6 ods. 1 tohto nariadenia sa na sporný dokument neuplatní, pretože tento dokument neobsahuje informáciu, ktorú možno považovať za takú, ktorá sa týka emisií do životného prostredia.
- 9 Podľa generálneho tajomníka Komisie sa však Komisia domnievala, že predmetné informácie sa týkajú procesu výroby glyfozátu žiadateľmi o jeho zápis do prílohy I smernice 91/414 a že v rámci potreby vyváženia záujmov má nevyhnutnosť ochrany práv duševného vlastníctva žiadateľov o zápis prednosť pred verejným záujmom na sprístupnení informácií. Sprístupnenie informácií obsiahnutých v spornom dokumente by totiž konkurujúcim podnikom umožnilo prebrať procesy, akými žiadatelia o zápis glyfozátu túto látku vyrábajú, čo by týmto žiadateľom mohlo spôsobiť významné straty, pričom by boli poškodené ich obchodné záujmy a porušené práva duševného vlastníctva. Verejný záujem na sprístupnení informácií už bol zohľadnený, pretože možné účinky emisií glyfozátu vyplývajú z iných častí návrhu správy, ktoré boli zverejnené, a to najmä pokiaľ ide o relevantné nečistoty a metabolity. Čo sa týka informácií o irelevantných nečistotách zahrnutých v spornom dokumente, týkajú sa skutočností, ktoré by mohli napriek tomu, že nepredstavujú hrozbu pre zdravie alebo životné prostredie, viesť k prezradeniu procesov výroby každého výrobku.
- 10 Generálny tajomník Komisie následne poznamenal, že z konania, na základe ktorého bol glyfozát zapísaný do prílohy I smernice 91/414, vyplývalo, že požiadavky stanovené nariadením č. 1367/2006 boli, čo sa týka zverejnenia informácií o účinkoch tejto látky na životné prostredie, zohľadnené. Za týchto podmienok musí mať ochrana záujmov výrobcov tejto látky prednosť.
- 11 Generálny tajomník Komisie z toho vyvodil záver, že požadované informácie sa netýkajú emisií do životného prostredia v zmysle článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006 a že neexistuje dôkaz o existencii prevažujúceho verejného záujmu v prospech sprístupnenia v zmysle nariadenia č. 1049/2001, pričom podľa generálneho tajomníka taký záujem spočíva v ochrane obchodných záujmov a práv duševného vlastníctva výrobcov glyfozátu.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 12 Žalobkyne návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 14. októbra 2011 podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 13 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:
 - určil, že Komisia konala v rozpore s Dohovorom o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovanom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia, podpísaným 25. júna 1998 v Aarhuse (ďalej len „Aarhuský dohovor“), a s nariadeniami č. 1049/2001 a 1367/2006,
 - zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

- 14 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako nedôvodnú,
 - zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.
- 15 Všeobecný súd opatrením na zabezpečenie priebehu konania položil žalobkyniam dve otázky a žalobkyne odpovedali prostredníctvom listu podaného do kancelárie Všeobecného súdu 18. januára 2013.
- 16 Uznesením Všeobecného súdu z 9. januára 2013 bola Komisia požiadaná, aby Všeobecnému súdu predložila sporný dokument a označila časti týkajúce sa čistoty glyfozátu, „identity“ a množstva všetkým nečistôt, ktoré sa v ňom nachádzajú, a analytického profilu výrobných šarží používaných na účely kontroly, pričom sporný dokument nesmel byť oznámený žalobkyniam. Listom podaným 25. januára 2013 Komisia predložila sporný dokument.
- 17 Sporný dokument sa skladá z troch častí. Prvá časť sporného dokumentu sa nazýva „Monografia – 11. december 1998 – Zväzok 4 – Časť A – Glyfozát“ a obsahuje osem bodov s názvami „C.1. Dôverné informácie“, „C.1.1. Podrobné informácie o procesoch výroby účinnej látky (príloha II A 1.8)“, „C.1.2. Podrobná špecifikácia účinnej látky (príloha II A 1.9 až 1.11)“, „C.1.3. Podrobná špecifikácia prípravkov (príloha II A 1.4)“, „C.2. Zhrnutie a posúdenie informácií týkajúcich sa predloženia spoločnej dokumentácie“, „C.2.1. Zhrnutie predložených informácií a dokumentácie (dokumentácia B)“, „C.2.2. Posúdenie predložených informácií a dokumentácie“ a „C.2.3. Záver o primeranosti alebo neprimeranosti opatrení, ktoré prijali oznamujúce podniky“. Druhá časť sporného dokumentu sa nazýva „Dodatok k monografii – Zväzok 4 z 11. decembra 1998 – Glyfozát – Glyfozát-trimesium – Časť A – Glyfozát“, obsahuje dátum 14. január 2000 a jediný bod s názvom „C.1.2.1. Identita izomérov, nečistôt a prísad (príloha II A 1.10)“. Tretia časť sporného dokumentu sa nazýva „Dodatok 2 k monografii – Zväzok 4 z 11. decembra 1998 – Glyfozát – Glyfozát-trimesium“, obsahuje dátum 12. máj 2001 a tri body s názvami „C.1.1. Podrobné informácie o procesoch výroby účinnej látky (príloha II A 1.8)“, „C.1.2. Podrobná špecifikácia čistoty účinnej látky“ a „C.1.2.1. Identita izomérov, nečistôt a prísad (príloha II A 1.10)“.
- 18 Listom z 25. januára 2013 Komisia tiež označila pasáže troch častí sporného dokumentu, ktoré sa týkajú čistoty glyfozátu, „identity“ a množstva všetkých nečistôt, ktoré obsahuje, a analytického profilu výrobných šarží použitých na účely kontroly.

O rozsahu sporu

- 19 Rozsah sporu musí byť spresnený z troch hľadísk.
- 20 Po prvé Komisia tvrdila, že ani rozhodnutie zo 6. mája 2011, ani napadnuté rozhodnutie neobsahujú zamietnutie prístupu k úplnej a pôvodnej dokumentácii testov, ktoré predložili žiadatelia o zápis glyfozátu do prílohy I smernice 91/414, o ktorý žiadali žalobkyne vo svojom liste z 20. decembra 2010. V súlade s právnou úpravou týkajúcou sa skúmania účinných látok nachádzajúcich sa v prípravkoch na ochranu rastlín Spolková republika Nemecko poskytla Komisii iba jednu súhrnnú dokumentáciu o glyfozáte obsahujúcu jednu kópiu oznámenia, odporúčané podmienky používania, ako aj zhrnutia a výsledky skúšok, avšak neposkytla jej samotné protokoly a štúdie.
- 21 Žalobkyne na pojednávaní vyhlásili, že akceptujú skutočnosť, že Komisia nemala túto dokumentáciu k dispozícii. Treba sa preto domnievať, že spor sa netýka prípadného zamietnutia prístupu k tejto dokumentácii.

- 22 Po druhé žalobkyne tvrdili, že sa o sporný dokument nezaujímali v rozsahu, v akom obsahuje informácie o zmluvných vzťahoch medzi jednotlivými subjektmi, ktoré oznámili účinnú látku alebo informácie o metóde jej výroby. V dôsledku toho sa domáhajú zrušenia napadnutého rozhodnutia iba v rozsahu, v akom Komisia zamietla prístup k informáciám o úrovni čistoty účinnej látky, „identite“ a množstve nečistôt v technickom materiáli, o analytickom profile výrobných šarží a o presnom zložení vyvinutého výrobku.
- 23 Po tretie žalobkyne na pojednávaní spresnili, čo považujú za informácie o „identite“ a množstve nečistôt, ako aj o analytickom profile výrobných šarží. Čo sa týka nečistôt, vyhlásili, že sa chceli oboznámiť s ďalšími chemickými látkami vyrábanými počas procesu výroby glyfozátu, ako aj s ich množstvom. Pokiaľ ide o analytický profil výrobných šarží, ktoré predložili podniky na testovanie, vyhlásili, že sa chceli oboznámiť s obsahom a so zložením výrobných šarží, a to najmä s ďalšími pridávanými chemickými látkami, ako aj s opisom testov a ich skutočnými účinkami.
- 24 Preto je potrebné obmedziť spor na časť sporného dokumentu, ktorá obsahuje informácie o úrovni čistoty účinnej látky, „identite“ a množstve nečistôt v technickom materiáli, o analytickom profile výrobných šarží a presnom zložení vyvinutého výrobku, tak ako boli spresnené v bode 23 vyššie.

Právny stav

- 25 Žalobkyne vo svojej žalobe uvádzajú tri žalobné dôvody. Po prvé sa domnievajú, že článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2011 nepriznáva členským štátom právo veta a Komisia nemusí súhlasiť so stanoviskom členského štátu, pokiaľ ide o uplatnenie výnimky stanovenej v článku 4 ods. 2 uvedeného nariadenia. Po druhé tvrdia, že treba odmietnuť uplatnenie výnimky z práva na prístup, ktorej cieľom je chrániť obchodné záujmy danej fyzickej alebo právnickej osoby, pričom prevažujúci verejný záujem odôvodňuje sprístupnenie požadovaných informácií, ktoré sa týkajú emisií do životného prostredia. Po tretie poukazujú na to, že napadnuté rozhodnutie nie je v súlade s článkom 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 a článkom 4 Aarhuského dohovoru z dôvodu, že Komisia neposúdila skutočné riziko poškodenia uvedených obchodných záujmov.
- 26 Začať treba preskúmaním druhého žalobného dôvodu, čoho predpokladom je určenie najskôr rozsahu práva na prístup vyplývajúceho z článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006 a následne pojmu informácie týkajúce sa emisií do životného prostredia.

O rozsahu práva na prístup vyplývajúceho z článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006

- 27 V prvom rade treba pripomenúť, že nariadenie č. 1049/2001 je v súlade s jeho odôvodnením 1 súčasťou vôle vytvoriť nové štádium v procese vytvárania čoraz užšieho zväzku medzi národmi Európy, v ktorom sa rozhodnutia prijímajú čo najotvorenejším spôsobom a čo najbližšie k občanom, vyjadrenej v článku 1 druhom odseku ZEÚ, ktorý bol do nej vložený Amsterdamskou zmluvou. Ako pripomína odôvodnenie 2 uvedeného nariadenia, právo na prístup verejnosti k dokumentom inštitúcií súvisí s demokratickým charakterom týchto inštitúcií (pozri rozsudok z 21. júla 2011, Švédsko/MyTravel a Komisia, C-506/08 P, Zb. s. I-6237, bod 72 a tam citovanú judikatúru).
- 28 Cieľom nariadenia č. 1049/2001, ako uvádzajú jeho odôvodnenie 4 a článok 1, je preto priznať verejnosti čo najširšie právo na prístup k dokumentom inštitúcií (pozri rozsudok Švédsko/MyTravel a Komisia, už citovaný v bode 27 vyššie, bod 73 a tam citovanú judikatúru).
- 29 Toto právo nepochybne podlieha určitým obmedzeniam založeným na dôvodoch verejného alebo súkromného záujmu. Konkrétnejšie uvedené nariadenie v súlade so svojim odôvodnením 11 v článku 4 upravuje režim výnimiek oprávňujúcich inštitúcie odmietnuť prístup k dokumentu v prípade, ak by jeho sprístupnenie narušilo jeden zo záujmov chránených týmto článkom (pozri

rozsudok Švédsko/MyTravel a Komisia, už citovaný v bode 27 vyššie, bod 74 a tam citovanú judikatúru). Najmä odsek 5 tohto článku uvádza, že členský štát môže požiadať inštitúciu, aby nespřístupnila dokument pochádzajúci od tohto členského štátu bez jeho predchádzajúceho súhlasu.

- 30 Ak členský štát využije možnosť, ktorú mu poskytuje článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001, a to požiadať, aby určitý dokument pochádzajúci od tohto štátu nebol sprístupnený bez jeho predchádzajúceho súhlasu, potom je na prípadné sprístupnenie tohto dokumentu inštitúciou potrebné získať predchádzajúci súhlas uvedeného členského štátu (rozsudok Súdneho dvora z 18. decembra 2007, Švédsko/Komisia, C-64/05 P, Zb. s. I-11389, bod 50).
- 31 Z ustálenej judikatúry však vyplýva, že článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 dotknutému členskému štátu umožňuje, aby bránil sprístupneniu dokumentov, ktoré od neho pochádzajú, iba na základe hmotnoprávných výnimiek stanovených v odseku 1 až 3 tohto článku, pričom musí svoje stanovisko v tejto súvislosti riadne odôvodniť (rozsudok Švédsko/Komisia, už citovaný v bode 30 vyššie, bod 99).
- 32 Keďže sa však takéto výnimky odchyľujú od zásady čo najširšieho prístupu verejnosti k dokumentom, treba ich vykladať a uplatňovať restriktívne (pozri rozsudok Švédsko/MyTravel a Komisia, už citovaný v bode 27 vyššie, bod 75 a tam citovanú judikatúru).
- 33 Ak je uplatnenou výnimkou jedna z výnimiek uvedených v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, členský štát brániaci sprístupneniu dokumentov, ktoré od neho pochádzajú, musí posúdiť, či neexistuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci sprístupnenie uvedených dokumentov.
- 34 V prejednávacom prípade z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Spolková republika Nemecko, od ktorej pochádza sporný dokument, zabránila jeho sprístupneniu, pričom zamietnutie odôvodnila výnimkou stanovenou v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001, ktorá sa zakladá na poškodení obchodných záujmov danej fyzickej alebo právnickej osoby, vrátane duševného vlastníctva, a že sa domnieva, že neexistuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci jeho sprístupnenie.
- 35 V druhom rade sa v článku 3 nariadenia č. 1367/2006 uvádza, že nariadenie č. 1049/2001 je právnou úpravou, ktorá sa uplatní na všetky žiadosti o prístup k informáciám o životnom prostredí. Z odôvodnení 8 a 15 nariadenia č. 1367/2006 a najmä z formulácie „s výhradou podrobnejších ustanovení v tomto nariadení, na žiadosti [s výhradou podrobnejších ustanovení v tomto nariadení týkajúcich sa žiadostí – *neoficiálny preklad*] o prístup k informáciám o životnom prostredí“ v spojení s článkami 3 a 6 uvedeného nariadenia totiž vyplýva, že toto nariadenie obsahuje ustanovenia, ktoré nahrádzajú, menia alebo spresňujú niektoré ustanovenia nariadenia č. 1049/2001, ak sa žiadosť o prístup vzťahuje na informácie o životnom prostredí alebo informácie týkajúce sa emisií do životného prostredia (rozsudok Všeobecného súdu z 9. septembra 2011, LPN/Komisia, T-29/08, Zb. s. II-6021, body 105 a 106, o ktorom v odvolacom konaní rozhoduje Súdny dvor vo veciach C-514/11 P a C-605/11 P).
- 36 Pokiaľ ide o právo na prístup k dokumentom obsahujúcim informácie o životnom prostredí, povinnosť restriktívneho výkladu výnimiek stanovených v nariadení č. 1049/2001, potvrdená v odôvodnení 15 druhej vete a článku 6 ods. 1 druhej vete nariadenia č. 1367/2006, je posilnená jednak potrebou dotknutej inštitúcie zohľadniť verejný záujem na sprístupnení takýchto informácií, ako aj odkazom na skutočnosť, či sa tieto informácie týkajú emisií do životného prostredia, a jednak tým, že nariadenie č. 1049/2001 neobsahuje analogické spresnenia týkajúce sa uplatnenia uvedených výnimiek v tejto oblasti (rozsudok LPN/Komisia, už citovaný v bode 35 vyššie, bod 107).
- 37 Článok 6 ods. 1 prvá veta nariadenia č. 1367/2006 stanovuje právnu domnienku, podľa ktorej v prípade, ak sa požadované informácie týkajú emisií do životného prostredia, existuje prevažujúci verejný záujem na sprístupnení, okrem informácií, ktoré sa týkajú vyšetrovania, a to najmä vyšetrovania vzťahujúceho sa na možné nesplnenie si povinnosti vyplývajúcej z práva Európskej únie (rozsudok LPN/Komisia, už citovaný v bode 35 vyššie, bod 108).

- 38 Následne článok 6 ods. 1 prvá veta nariadenia č. 1367/2006 vyžaduje, aby dotknutá inštitúcia, ktorej bola predložená žiadosť o prístup k dokumentu, tento dokument sprístupnila, ak sa požadované informácie týkajú emisií do životného prostredia, a to aj vtedy, keď hrozí, že také sprístupnenie naruší ochranu obchodných záujmov danej fyzickej alebo právnickej osoby, vrátane jej práv duševného vlastníctva, v zmysle článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001.
- 39 Tvrdenia Komisie na účely odôvodnenia odlišného výkladu článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006 možno iba zamietnuť.
- 40 Po prvé Komisia uvádza, že sprístupnením informácií obsiahnutých v spornom dokumente by mohlo dôjsť k vážnemu narušeniu rovnováhy, ktorú normotvorca Únie zaviedol v smernici 91/414, pričom by to malo závažné hospodárske dôsledky pre subjekty, ktoré sa zúčastnili na povoľovacom konaní týkajúcom sa účinných látok, ktoré stanovuje táto smernica. Hoci uvedená smernica obsahuje ustanovenia určené na ochranu dôvernosti informácií, ktoré patria do priemyselného a obchodného tajomstva a ktoré boli poskytnuté v rámci povoľovacieho konania týkajúceho sa účinných látok, ktoré upravuje, stačí konštatovať, že existencia takých pravidiel neumožňuje namietat' voči nevyvrátiteľnej domnienke vyplývajúcej z článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006 (pozri bod 38 vyššie).
- 41 Po druhé to isté platí aj v prípade okolnosti, podľa ktorej by sa sprístupnenie určitého počtu informácií o nečistotách nachádzajúcich sa v účinnej látke považovalo za ohrozujúce ochranu obchodných záujmov dotknutých osôb na základe článku 63 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 z 21. októbra 2009 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh a o zrušení smerníc Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Ú. v. EÚ L 309, s. 1). Také ustanovenie totiž iba odkazuje na verejný záujem chránený článkom 4 ods. 2 prvou zarážkou nariadenia č. 1049/2001, nad ktorým stojí prevažujúci verejný záujem uvedený v článku 6 ods. 1 prvej vete nariadenia č. 1367/2006.
- 42 Po tretie Komisia odkazuje na judikatúru, ktorou Súdny dvor stanovil osobitné pravidlá pre výklad nariadenia č. 1049/2001 v prípade, že dokumenty, ktorých sprístupnenie sa žiada, takisto podliehajú osobitným pravidlám, pokiaľ ide o ich sprístupnenie dotknutým stranám v rámci osobitného konania (rozsudky Súdneho dvora z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Zb. s. I-5885, bod 58, a z 21. septembra 2010, Švédsko a i./API a Komisia, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, Zb. s. I-8533, bod 100). Za predpokladu, že by na účely výkladu článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001 bolo potrebné zohľadniť okolnosť, že informácie požadované v prejednávacom prípade boli poskytnuté spravodajskému členskému štátu počas konania o žiadosti o zápis glyfozátu do prílohy I smernice 91/414, v súlade s uvedenými rozsudkami by to viedlo iba k vzniku všeobecnej domnienky, podľa ktorej by sprístupnenie takých informácií ohrozovalo záujmy, ktoré sú chránené týmto ustanovením. Taký záver by nemal vplyv na rozsah pravidla stanoveného článkom 6 ods. 1 prvou vetou nariadenia č. 1367/2006, ktorý nevyvrátiteľne uprednostňuje prevažujúci verejný záujem, ktorý sa v ňom uvádza, pred záujmom, ktorý sa zakladá na ohrození obchodných záujmov, vrátane duševného vlastníctva.
- 43 Po štvrté Komisia sa domnieva, že treba zabezpečiť výklad nariadení č. 1049/2001 a 1367/2006, ktorý je koherentný s právom Únie a medzinárodnými dohodami podpísanými Úniou, v tomto prípade Chartou základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ C 83, 2010, s. 389) (ďalej len „Charta“) a Dohodou o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (TRIPS) z 15. apríla 1994 (Ú. v. ES L 336, s. 214; Mim. vyd. 11/021, s. 305, ďalej len „dohoda TRIPS“), ktorá tvorí prílohu 1 C Dohody o založení svetovej obchodnej organizácie (WTO) (Ú. v. ES L 336, s. 3).
- 44 Na jednej strane je nepochybne potrebné pripomenúť, že články 16 a 17 Charty zakotvujú slobodu podnikania a právo vlastníť majetok, ktoré tiež patrí medzi všeobecné zásady práva Únie, tak ako ochrana obchodného tajomstva (pozri rozsudok Súdneho dvora z 29. marca 2012, Interseroh Scrap and Metal Trading, C-1/11, bod 43 a tam citovanú judikatúru). Nemožno však pripustiť, aby na účely zabezpečenia koherentného výkladu práva Únie bola spochybnená platnosť jasného a bezpodmienečného ustanovenia sekundárneho práva (pozri analogicky rozsudok Interseroh Scrap

and Metal Trading, už citovaný, body 44 a 46). Pod zámienkou správnej rovnováhy medzi ochranou základného práva vlastníť majetok, ktorého súčasťou sú práva spojené s duševným vlastníctvom, a ochranou ostatných základných práv sa Komisia prostredníctvom svojej argumentácie snaží odmietnuť uplatnenie článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006, a nie zabezpečiť výklad nariadení č. 1049/2001 a 1367/2006, ktorý je koherentný alebo zosúladený s ustanoveniami Charty, smernice 91/414 alebo nariadenia č. 1107/2009. Taký prístup však nemožno v nijakom prípade uplatniť, pretože by viedol k neuplatneniu jasného a bezpodmienečného ustanovenia nariadenia Únie, o ktorom sa ani netvrdí, že by bolo v rozpore s nadradeným právnym pravidlom.

- 45 Na druhej strane ustanovenia dohody TRIPS, ktorá je súčasťou dohody WTO, podpísanej Spoločenstvom a následne schválenej rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80), sú neoddeliteľnou súčasťou právneho poriadku Únie. Ak v oblasti, ktorej sa týka dohoda TRIPS, existuje právna úprava Únie, uplatňuje sa právo Únie, z čoho vyplýva povinnosť vykonať v rozsahu, v akom je to možné, výklad v súlade s touto dohodou, avšak bez toho, aby mohol byť predmetnému ustanoveniu tejto dohody priznaný priamy účinok (pozri rozsudok Súdneho dvora z 11. septembra 2007, Merck Genéricos – Produtos Farmacêuticos, C-431/05, Zb. s. I-7001, bod 35 a tam citovanú judikatúru). Komisia tvrdí, že nariadenia č. 1049/2001 a 1367/2006, ako aj ustanovenia týkajúce sa emisií do životného prostredia, ktoré sa nachádzajú v Aarhuskom dohovore, treba vykladať vyváženým a primeraným spôsobom, aby neboli v rozpore s ustanoveniami článku 39 ods. 2 a 3 dohody TRIPS, ktoré pred zverejnením chránia informácie s obchodnou hodnotou. Od Všeobecného súdu sa v podstate žiada, aby zabezpečil výklad ustanovení článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006, ktorý by bol v súlade s článkom 39 ods. 2 a 3 dohody TRIPS. V tejto súvislosti však treba konštatovať, že argumentácia Komisie vedie k neuplatneniu ustanovení článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006, a nie k zabezpečeniu výkladu znenia tohto článku, ktorý by bol v súlade s obsahom článku 39 ods. 2 a 3 dohody TRIPS, pretože Komisia uprednostňuje ochranu priznávanú právam duševného vlastníctva pred nevyvrátiteľnou domnienkou v prospech sprístupnenia informácií v prípade, že sa týkajú emisií do životného prostredia. Taký prístup však nemožno uplatniť, pretože v skutočnosti vedie k spochybneniu legality článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006 vzhľadom na článok 39 ods. 2 a 3 dohody TRIPS (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, Zb. s. II-3601, bod 800).
- 46 Z bodov 35 až 45 vyššie vyplýva, že článok 6 ods. 1 prvá veta nariadenia č. 1367/2006 ukladá povinnosť sprístupniť dokument, ak sa požadované informácie týkajú emisií do životného prostredia, a to aj v prípade ohrozenia záujmov chránených článkom 4 ods. 2 prvou zarážkou nariadenia č. 1049/2001, pričom tento výklad nemožno spochybníť pod zámienkou výkladu, ktorý je koherentný, jednotný a konformný vo vzťahu k článkom 16 a 17 Charty, článku 39 ods. 2 a 3 dohody TRIPS, smernici 91/414 alebo k nariadeniu č. 1107/2009.

O pojme informácie týkajúce sa emisií do životného prostredia

- 47 Podľa žalobkýň Komisia porušila domnienku vyplývajúcu z článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006, keďže informácie o životnom prostredí sa týkajú emisií do životného prostredia. Informácie, ktoré sa priamo spájajú s čistotou glyfozátu, najmä s „identitou“ a množstvom všetkých nečistôt, ktoré sa v ňom nachádzajú, a s analytickým profilom výrobných šarží použitých na účely kontrol a štúdií, na základe ktorých bola uvedená látka zapísaná do prílohy I smernice 91/414, sú takými informáciami, keďže zloženie výrobku umožňuje určiť vypúšťané toxické prvky.
- 48 Komisia najskôr tvrdí, že pojem emisia by sa mal vykladať reštriktívne a že v súlade s príručkou uplatňovania Aarhuského dohovoru, ktorú vydala Európska hospodárska komisia Organizácie spojených národov (EHK OSN) v roku 2000 (ďalej len „príručka uplatňovania“), spočíva v priamom alebo nepriamom vypúšťaní látok zo zariadení. Následne uvádza, že požadované informácie sa

netýkajú emisií do životného prostredia, pretože informácie obsiahnuté v spornom dokumente sa detailne týkajú metód výroby glyfozátu, ktoré poskytli jednotliví žiadatelia o zápis a ktoré sú chránené právom duševného vlastníctva, pričom kategórie informácií, o ktoré sa zaujímajú žalobkyne, nemôžu byť odlišené a oddelené od informácií o metódach výroby účinnej látky, ktoré sú samy osebe predmetom sporného dokumentu.

- 49 V prvom rade, hoci Komisia tvrdí, že ustanovenie týkajúce sa emisií do životného prostredia sa má vykladať reštriktívne, treba konštatovať, že logika práva na prístup k dokumentom inštitúcií, tak ako je zakotvené v článku 15 ZFEÚ a nariadení č. 1049/2001 a spresnené v nariadení č. 1367/2006, pokiaľ ide o informácie týkajúce sa životného prostredia alebo emisií do životného prostredia, nevedie k takému záveru.
- 50 Ak totiž inštitúcie zamýšľajú uplatniť výnimku vo vzťahu k žiadosti o prístup k dokumentom, musia uvedenú výnimku vykladať a uplatňovať reštriktívnym spôsobom (pozri rozsudok Švédsko/MyTravel a Komisia, už citovaný v bode 27 vyššie, bod 75 a tam citovanú judikatúru), aby sa neznemožnilo uplatnenie všeobecnej zásady spočívajúcej v poskytnutí čo najširšieho prístupu k dokumentom, ktorými inštitúcie disponujú, verejnosti (rozsudok Všeobecného súdu z 24. mája 2011, NLG/Komisia, T-109/05 a T-444/05, Zb. s. II-2479, bod 123).
- 51 Ak sa požadované informácie týkajú emisií do životného prostredia, potom sprístupnenie predstavuje verejný záujem, ktorý prevažuje nad záujmom chráneným výnimkou, a článok 6 ods. 1 prvá veta nariadenia č. 1367/2006 umožňuje konkrétne vykonanie uvedenej všeobecnej zásady.
- 52 Treba tiež uviesť, že podľa odôvodnenia 15 nariadenia č. 1367/2006 sa jedine dôvody zamietnutia týkajúce sa prístupu k informáciám o životnom prostredí musia vykladať reštriktívne, pričom sa zohľadní záujem verejnosti na sprístupnení požadovaných informácií a skutočnosť, že požadované informácie sa týkajú emisií do životného prostredia. Ako však bolo uvedené na pojednávaní, legislatívny návrh Komisie KOM(2003) 622 v konečnom znení z 24. októbra 2003 stanovoval uplatnenie výnimiek z práva na prístup k dokumentom vyplývajúcich z článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1049/2001 na žiadosti o prístup k informáciám týkajúcim sa emisií do životného prostredia bez toho, aby informáciám týkajúcim sa emisií do životného prostredia vyhradil osobitné postavenie. Práve spoločná pozícia Rady z 18. júla 2005 vyjadruje možnosť reštriktívnejšieho prístupu, pokiaľ ide o výnimky z práva na prístup, a to preformulovaním odôvodnenia 15 do znenia, ktoré je blízke jej konečnému zneniu, a vložení článku 6 ods. 1 prvej vety obsahujúceho právnu domnienku v prospech sprístupnenia informácií týkajúcich sa emisií do životného prostredia.
- 53 Z uvedeného vyplýva, že ani z logiky práva na prístup k dokumentom inštitúcií Únie, tak ako vyplýva z nariadení č. 1049/2001 a 1367/2006 aj z ich uplatňovania, ani zo znenia posledného uvedeného nariadenia, objasneného prípravnými prácami, nevyplýva, že by mal byť pojem emisia do životného prostredia vykladaný reštriktívne. Na to, aby bolo sprístupnenie oprávnené, preto stačí, aby sa požadované informácie dostatočne priamo týkali emisií do životného prostredia.
- 54 Odkaz Komisie na príručku uplatňovania na účely tvrdenia, že pojem emisie odkazuje na emisie pochádzajúce zo zariadení, neumožňuje zmeniť tento záver.
- 55 Už bolo rozhodnuté, že príručka uplatňovania nemôže poskytovať záväzný výklad Aarhuského dohovoru (rozsudok Súdneho dvora zo 14. februára 2012, Flachglas Torgau, C-204/09, bod 36), pričom generálna advokátka Sharpston usúdila, že príručka nemá záväznú povahu, pokiaľ ide o výklad uvedeného dohovoru (návrhy k už citovanému rozsudku Flachglas Torgau, bod 58). To isté platí *a fortiori* aj v prípade výkladu nariadenia č. 1367/2006.
- 56 Navyše príručka uplatňovania odkazuje na pojem emisie, tak ako vyplýva zo smernice Rady 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia (Ú. v. ES L 257, s. 26; Mim. vyd. 15/003, s. 80), ktorej článok 2 bod 5 vymedzuje emisiu ako priame alebo

nepriame uvoľnenie látok, vibrácií, tepla alebo hluku z bodového zdroja alebo z plošných zdrojov zariadenia do ovzdušia, vody alebo pôdy, pričom zariadenie je stacionárna jednotka, kde sa vykonáva jedna alebo viac činností uvedených v prílohe I smernice. Taká definícia je vysvetlená prostredníctvom predmetu smernice 96/61, ktorým je integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia pochádzajúceho z výlučne priemyselných činností. Treba však uviesť, že ani Aarhuský dohovor, ani nariadenie č. 1367/2006 nezužujú svoju pôsobnosť na dôsledky takých činností. Definícia emisie do životného prostredia, ktorá vyplýva z príručky uplatňovania, preto vôbec nemôže slúžiť na účely výkladu nariadenia č. 1367/2006.

- 57 V druhom rade treba určiť, či sporný dokument obsahuje informácie, ktoré sa dostatočne priamo týkajú emisií do životného prostredia.
- 58 Po prvé treba pripomenúť, ako už bolo uvedené v bode 22 vyššie, že žalobkyne nežiadajú o prístup k informáciám o zmluvných vzťahoch medzi rôznymi subjektmi, ktoré oznámili glyfozát, alebo k informáciám o jeho výrobnom postupe, ktoré sú obsiahnuté v bodoch „C.1.1. Podrobné informácie o procesoch výroby účinnej látky (príloha II A 1.8)“ (s. 1 až 11) a „C.2. Zhrnutie a posúdenie informácií týkajúcich sa predloženia spoločnej dokumentácie“ (s. 88 a 89) prvej časti sporného dokumentu, ktorý predložila Komisia Všeobecnému súdu, a v bode „C.1.1. Podrobné informácie o procesoch výroby účinnej látky (príloha II A 1.8)“ (s. 1 až 3 vrátane) tretej časti sporného dokumentu predloženého Komisiou.
- 59 Po druhé žalobkyne na pojednávaní spresnili niektoré body svojej žiadosti o prístup. Domáhajú sa získania informácií o „identite“ a množstve nečistôt v glyfozáte, ako aj o analytickom profile výrobných šarží, najmä o ich zložení, „identite“ a množstve účinných látok pridaných počas testov, o dĺžke testov a skutočných účinkoch na účinnú látku.
- 60 Iba v rozsahu, v akom iné časti sporného dokumentu, než sú časti uvedené v bode 58 vyššie, obsahujú informácie, aké sú spresnené v bode 59 vyššie alebo ktoré sa týkajú zloženia prípravku na ochranu rastlín obsahujúceho glyfozát a podmienky, aby sa tieto informácie mohli považovať za týkajúce sa emisií do životného prostredia, je preto potrebné konštatovať, že Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď ich odmietla sprístupniť.
- 61 Po tretie žalobkyne poskytli spresnenia v súvislosti so spôsobom, akým by informácie o „identite“ a množstve nečistôt v glyfozáte, analytickom profile testovaných výrobných šarží a o zložení výrobku obsahujúceho túto látku mohli viesť k stanoveniu úrovne emisií uvedených nečistôt do životného prostredia.
- 62 Žalobkyne v žalobe tvrdia, že rezíduá účinnej látky v životnom prostredí a ich účinok na zdravie človeka priamo súvisia s čistotou látky, a to najmä s „identitou“ a množstvom nečistôt v glyfozáte, a nie iba s „identitou“ a množstvom nečistôt, ktoré považuje Komisia za relevantné. Domnievajú sa, že je tiež dôležité oboznámiť sa s analytickým profilom výrobných šarží používaných na účely kontrol, aby bolo možné tieto kontroly a štúdie, na ktorých bol založený zápis glyfozátu do prílohy I smernice 91/414, interpretovať. To je dôvodom, pre ktorý by malo byť presné zloženie vyvinutých a kontrolovaných výrobkov sprístupnené, čo by umožnilo určiť toxické látky, ktoré sú vypúšťané do životného prostredia a predstavujú hrozbu, že v ňom určité čas pretrvávajú.
- 63 Vo svojej odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu žalobkyne tiež spresnili, v čom sa informácie, ktoré požadujú, viažu s pojmom emisie do životného prostredia. Nečistoty obsiahnuté v glyfozáte sa totiž do životného prostredia uvoľňujú zároveň s glyfozátom. Okrem toho tieto nečistoty by v závislosti od ich množstva mohli mať vplyv na výsledky testov vyžadovaných na preskúmanie škodlivých účinkov glyfozátu s cieľom zapísať ho do prílohy I smernice 91/414. Na určenie, či sú testy vykonané s cieľom tohto zápisu reprezentatívne, pokiaľ ide o emisie do životného prostredia, ku ktorým dochádza pri používaní prípravkov na ochranu rastlín obsahujúcich glyfozát, je teda potrebné mať k dispozícii informácie o analytickom profile výrobných šarží. V prílohe k svojej odpovedi žalobkyne

uviedli dokument, ktorý predstavuje najmä postup výroby glyfozátu, ako aj prvky pridávané na účely výroby účinnej látky a ktorý poukazuje na skutočnosti, že nečistoty nachádzajúce sa vo vyrobenej účinnej látke sa vypúšťajú do životného prostredia. Navyše ten istý dokument zdôrazňuje význam získania informácií týkajúcich sa analytického profilu testovaných výrobných šarží na overenie, či tento profil zodpovedá profilu výrobkov uvedených na trh, pretože malovýroba môže viesť k odlišnému analytickému profilu glyfozátu, než je analytický profil glyfozátu produkovaného vo veľkovýrobe s cieľom uvádzať ho na trh. Pri získaní týchto informácií by bolo možné kontrolovať prípadné rozdiely medzi analytickými profilmi výrobných šarží testovaných na účely zápisu glyfozátu do prílohy I smernice 91/414 a analytickými profilmi výrobkov uvedených na trh a určiť, či vykonané testy boli relevantné vo vzťahu ku skutočným emisiám glyfozátu do životného prostredia. Napokon sa v uvedenom dokumente zdôrazňuje, že požadované informácie umožňujú spoznať úroveň metabolitu, na ktorý sa mení glyfozát, ktorý sa vypúšťa do životného prostredia, je odolný a znečisťuje podzemné vody.

- 64 Hoci Komisia pripúšťa, že látka sa v určitom bode životného cyklu nevyhnutne dostáva do životného prostredia, domnieva sa, že sporný dokument neobsahuje informácie, ktoré možno považovať za informácie týkajúce sa emisií do životného prostredia, ale informácie týkajúce sa metód výroby, ktoré používajú subjekty, ktoré oznámili glyfozát s cieľom jeho zápisu do prílohy I smernice 91/414. Komisia bráni sprístupneniu informácií o nečistotách a analytickom profile výrobných šarží z dôvodu, že by to umožnilo rekonštrukciu výrobných metód účinnej látky a odhalenie s tým súvisiacich obchodných tajomstiev, pretože tieto rôzne kategórie informácií nemožno odlíšiť a izolovať. Napokon Komisia tvrdí, že všetky informácie, ktoré sú z toxikologického hľadiska relevantné a týkajú sa účinkov účinnej látky na zdravie, boli predmetom podrobnej analýzy a sprístupnili sa na základe rozhodnutia zo 6. mája 2011, pričom takisto uviedla, že žalobkyne neuviedli dôvody, pre ktoré už sprístupnené dokumenty neboli postačujúce na posúdenie dôvodnosti postupu zápisu glyfozátu do prílohy I smernice 91/414.
- 65 Po štvrté treba pripomenúť, že Všeobecný súd sa v rámci dokazovania oboznámil so sporným dokumentom, ktorý sa delí na časti, tak ako pripomenula Komisia vo svojom liste priloženom k spornému dokumentu.
- 66 Prvá časť sporného dokumentu obsahuje najmä bod „C.1.2. Podrobná špecifikácia účinnej látky (príloha II A 1.9 až 1.11)“, v ktorom sú uvedené jednak oznámenia, ktoré spravodajskému členskému štátu predložili subjekty žiadajúce o zápis glyfozátu do prílohy I smernice 91/414 a ktoré identifikujú rôzne nečistoty obsiahnuté vo vyrobenom glyfozáte, ako aj presné a maximálne množstvo každej z týchto nečistôt [bod „C.1.2.1. Identita izomérov, nečistôt a prísad (príloha II A 1.10)“, s. 11 až 61], a jednak analytický profil testovaných výrobných šarží, pričom obsahuje tabuľku uvádzajúcu množstvá všetkých nečistôt, ktoré sa nachádzajú v rôznych výrobných šaržách, ako aj minimálne, priemerné a maximálne množstvá každej z nečistôt, metódy analýzy a schválenia údajov, ktoré uviedla väčšina predmetných subjektov [oddiel „C.1.2.2. Analytický profil výrobných šarží (príloha II A 1.11)“, s. 61 až 84]. Prvá časť sporného dokumentu obsahuje tiež bod „C.1.3. Podrobná špecifikácia prípravkov (príloha II A 1.4)“ opisujúci obsah prípravku na ochranu rastlín zahrnujúci glyfozát, ktorý vyrába každý zo subjektov, ktorý túto účinnú látku oznámili (s. 84 až 88).
- 67 Jediná podčasť druhej časti sporného dokumentu (pozri bod 17 vyššie) sa skladá z tabuľky, v ktorej sú identifikované jednotlivé subjekty, ktoré glyfozát oznámili, zo štruktúrneho vzorca každej nečistoty nachádzajúcej sa v účinnej látke každého z uvedených subjektov a z presného alebo maximálneho množstva každej z týchto nečistôt (s. 1 až 6).
- 68 Tretia časť sporného dokumentu obsahuje najmä dva body s názvom „C.1.2. Podrobná špecifikácia čistoty účinnej látky“ a „C.1.2.1. Identita izomérov, nečistôt a prísad (príloha II A 1.10)“ (s. 4 až 13). V bode C.1.2 sa uvádzajú jednotlivé nečistoty, ktoré sa nachádzajú v glyfozáte-trimesiu, ako aj presné alebo maximálne množstvo každej z týchto nečistôt (s. 4), a analytický profil testovaných výrobných

šarží, pričom obsahuje tabuľku uvádzajúcu množstvá všetkých nečistôt, ktoré obsahujú jednotlivé výrobné šarže (s. 7). Bod C.1.2.1 obsahuje podobnú tabuľku, akou je tabuľka uvedená v druhej časti sporného dokumentu a obsahujúca informácie rovnakej povahy (s. 8 až 13).

- 69 Je potrebné konštatovať, tak ako tvrdia žalobkyne, že väčšina údajov vyplývajúcich z častí tvoriacich sporný dokument, spomínaných v bodoch 66 až 68 vyššie, sa týka identifikácie a množstiev rôznych nečistôt nachádzajúcich sa v účinnej látke, ktorú oznámil každý zo subjektov, ktoré sa zúčastnili na konaní o zápise glyfozátu do prílohy I smernice 91/414. Vzhľadom na to, že účinná látka sa musí nachádzať v prípravku na ochranu rastlín a je nepochybné, že sa vypúšťa do ovzdušia, a to najmä rozprašovaním, potom „identita“ a množstvo každej nečistoty v takej látke predstavujú informáciu, ktorá sa dostatočne priamo týka emisií do životného prostredia, ako správne uviedli žalobkyne (pozri body 62 a 63 vyššie).
- 70 Treba však spresniť, že názov a presné alebo maximálne množstvo nečistôt v účinnej látke, ktorú oznámil každý z dotknutých subjektov, sú jedinou informáciou, s ktorou sa žalobkyne chceli oboznámiť, čo potvrdili na pojednávaní.
- 71 Pokiaľ ide o analytický profil testovaných výrobných šarží, treba tiež konštatovať, že informácie o množstvách všetkých nečistôt v rôznych výrobných šaržách a o minimálnych, priemerných a maximálnych množstvách každej z týchto nečistôt (pozri body 66 až 68 vyššie), ktoré sú v prípade každého subjektu, ktorý požiadal o zápis glyfozátu do prílohy I smernice 91/414, uvedené v tabuľke v rámci prvej časti sporného dokumentu a v súhrnnej tabuľke v rámci druhej a tretej časti sporného dokumentu, sú s výnimkou štruktúrnych vzorcov nečistôt nachádzajúcich sa v týchto dvoch tabuľkách informáciami, ktoré sa dostatočne priamo týkajú emisií do životného prostredia.
- 72 Naproti tomu informácie o metóde analýzy a schvaľovania údajov poskytnutých na účely vytvorenia analytického profilu výrobných šarží nie sú informáciami týkajúcimi sa emisií do životného prostredia, keďže z analýzy jedinej časti sporného dokumentu obsahujúcej také informácie, a to bodu „C.1.2.2. Analytický profil výrobných šarží (príloha II A 1.11)“, ktorý je súčasťou bodu C.1.2 prvej časti sporného dokumentu, nevyplýva, že obsahuje skutočnosti, na základe ktorých možno dostatočne priamo určiť úroveň emisií rôznych zložiek účinnej látky do životného prostredia.
- 73 Pokiaľ ide o zloženie prípravkov na ochranu rastlín vyvinutých subjektmi, ktoré požiadali o zápis glyfozátu do prílohy I smernice 91/414, treba konštatovať, že presné množstvá účinnej látky a prísad používaných na ich výrobu na kilogram alebo liter sú uvedené v bode C.1.3 s názvom „Podrobné špecifikácie prípravkov (príloha III A 1.4)“ prvej časti sporného dokumentu a že ide o informácie, ktoré sa dostatočne priamo týkajú emisií do životného prostredia (pozri bod 69 vyššie).
- 74 Žiadne z tvrdení uvedených Komisiou nemôže spochybniť konštatovania uvedené v bodoch 69 až 73 vyššie, pretože neumožňujú preukázať, že požadované informácie sa netýkajú emisií do životného prostredia (pozri bod 64 vyššie).
- 75 Z uvedeného vyplýva, že Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď zamietla žiadosť o prístup k spornému dokumentu, a to v rozsahu, v akom sa uvedená žiadosť týka informácií, ktoré súvisia s emisiami do životného prostredia, a to po prvé informácií o „identite“ a množstve všetkých nečistôt v účinnej látke, ktorú oznámil každý subjekt, tak ako sú spresnené v bode 70 vyššie, nachádzajúcich sa v bode C.1.2.1 prvej časti (s. 11 až 61), bode C.1.2.1 druhej časti (s. 1 až 6) a bode C.1.2.1 tretej časti sporného dokumentu (s. 4 a 8 až 13), po druhé o nečistotách v rôznych výrobných šaržách a o minimálnych, priemerných a maximálnych množstvách každej z týchto nečistôt, ktoré sú v prípade každého subjektu uvedené v tabuľkách zahrnutých do bodu C.1.2.2 prvej časti sporného dokumentu (s. 61 až 84) a bodu C.1.2.4 tretej časti sporného dokumentu (s. 7), a po tretie o zložení prípravkov na ochranu rastlín, ktoré vyvinuli subjekty, uvedených v bode C.1.3 s názvom „Podrobné špecifikácie prípravkov (príloha III A 1.4)“ prvej časti sporného dokumentu (s. 84 až 88).

- 76 V dôsledku toho treba druhému žalobnému dôvodu vyhovieť a bez toho, aby bolo potrebné skúmať prvý a tretí žalobný dôvod, treba napadnuté rozhodnutie zrušiť v rozsahu, v akom bol zamietnutý prístup k informáciám spresneným v bode 75 vyššie.

O trovách

- 77 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia vo veci nemala úspech, je namieste zaviazat' ju, aby znášala vlastné trovy konania a nahradila trovy konania žalobkyni.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozhodnutie Európskej komisie z 10. augusta 2011 zamietajúce prístup k zväzku 4 návrhu hodnotiacej správy, ktorý vypracovala Spolková republika Nemecko ako spravodajský členský štát, týkajúcej sa účinnej látky glyfozát na základe smernice Rady 91/414/EHS z 15. júla 1991 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh sa zrušuje v rozsahu, v akom Komisia zamietla prístup k častiam uvedeného zväzku obsahujúcim informácie týkajúce sa emisií do životného prostredia: informácie o „identite“ a množstve všetkých nečistôt v účinnej látke, ktorú oznámil každý subjekt, nachádzajúce sa v bode C.1.2.1 prvej časti (s. 11 až 61), bode C.1.2.1 druhej časti (s. 1 až 6) a bode C.1.2.1 tretej časti sporného dokumentu (s. 4 a 8 až 13) z tohto zväzku; o nečistotách v rôznych výrobných šaržách a minimálnych, priemerných a maximálnych množstvách každej z týchto nečistôt, ktoré sú v prípade každého subjektu uvedené v tabuľkách zahrnutých do bodu C.1.2.2 prvej časti (s. 61 až 84) a bodu C.1.2.4 tretej časti sporného dokumentu (s. 7) z uvedeného zväzku; o zložení prípravkov na ochranu rastlín, ktoré vyvinuli subjekty, uvedené v bode C.1.3 s názvom „Podrobné špecifikácie prípravkov (príloha III A 1.4)“ prvej časti sporného dokumentu (s. 84 až 88) z toho istého zväzku.**
- 2. Komisia je povinná nahradiť trovy konania.**

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 8. októbra 2013.

Podpisy